

UZ PRVI KONCERT NA 70. DLJI, 11. SRPNJA

Beethovenova Deveta za obljetnicu

Nastupili su Orkestar Državne opere iz Hannovera,
Akademski zbor I. G. Kovačić i dirigent Ivan Repušić

Ispred crkve svetog Vlaho i ove je godine najljepša ljetna pozornica

V eć tradicionalno glazbeni program Dubrovačkih ljetnih igara počinje prvog dana festivala i to glazbenim projektom koji realizira i veliki izvođački sastav: orkestar i mješoviti zbor. Često je riječ o sudionicima ceremonije otvaranja Igara. Ove su godine dvije večeri zaredom ispred crkve sv. Vlaho nastupili članovi Orkestra Državne opere. Donje Saske iz Hannovera, Akademski zbor Ivan Goran Kovačić iz Zagreba i dirigent Ivan Repušić. A njima su se na prvom koncertu pridružili solisti - sopranistica Evelin Novak, mezzosopranistica Janja Vuletić, tenor Tomislav Mužek i bas-bariton Krešimir Stražanac – kako bi svi zajedno izveli *Simfoniju br. 9 u d-molu* Ludwiga van Beethovena. Napomenimo kako su 60. Dubrovačke ljetne igre zatvorene istim djelom na istome mjestu. Tada je Justus Frantz, dugogodišnji prijatelj Dubrovnika, ravnao Filharmonijom nacija koja je okupila mlade glazbenike iz četrdeset zemalja. I tada je nastupio Akademski zbor Ivan Goran Kovačić te tenor Tomislav Mužek. Multinacionalnim sastavom i kvalitetnom

izvedbom taj je koncert na veličanstveni način opravdao Beethovenovu poruku.

Pročelje crkve sv. Vlaho predstavlja zaista impresivnu kulisu. No za koncerte ovakva tipa – a bez bitnih intervencija za korekciju ili poboljšanje akustike – upitan je izbor. Tim više što je odnedavno Orlandov stup na restauraciji pa je na njegovo mjesto postavljena golema drvena kutija s njegovom slikom. Čime se znatno suzio kapacitet za publiku pa ove godine nisu postavljeni stolci frontalno od izvođača do Sponze. Dakle, publika je koncert pratila sjedeći samo bočno od izvođača. Dirigenta Repušića vidjeli su rijetki jer je njegov podij bio tik uz Orlandove daske.

U izvedbi je ponekad došlo do dinamičke neravnoteže među izvođačima, čemu je razlog, vjerojatno, tehničke prirode. Jer mikrofoni su neke dionice ponekad stavljali u prvi plan kao i zvuk okretanja nota, šuškanje papira i plastičnih kvačica. Taj je dojam vjerojatno ovisio i varirao s obzirom na mjesto na kojemu ste sjedili. Za pohvalu je da su nas iznenadili disciplinirani konzumenti obližnje dubrovačke ugostiteljske po-

nude koji su svoj govor i zabavu doveli do *pianissima*.

Mezzosopranistica Khatuna Mikaberidze i bas-bariton Daniel Eggert zbog bolesti su otkazali gostovanje na Igrama. Umjesto njih odabrani su mezzosopranistica Janja Vuletić i bas-bariton Krešimir Stražanac. Za tu promjenu doznali smo dva dana prije održavanja koncerta i šteta je što to vrijeme nije bilo dovoljno da biografija Janje Vuletić bude uvrštena u programsku knjižicu. Za Stražanca su u tome uspjeli, pa nas ta očita nepravda i čudi i smeta. Program bi trebao biti vjerodostojan dokument, a svima nama – pa tako i solistici – i vrijedna uspomena.

Orkestar Državne opere Donje Saske iz Hannovera osnovan je 1636, a trenutno ga vodi, kako ističe programska knjižica, Ivan Repušić. Repušića Igre pamte po brojnim nastupima, ali i kao voditelja glazbenog programa. To razdoblje glazbenog vođenja *zlatni su dani* Igara i može se s pravom usporediti s opjevanim uspješnim razdobljima iz daleke prošlosti. Orkestar je započeo *Simfoniju* – i u tome ustrajao do kraja – u dobroj

izbalansiranosti među dionicama. Pohvalimo puhače, premda je voditeljica korna svojo solo odsvirala loše. Potkraj drugog stavka, *Molto vivace*, Repušić je napravio kratku pauzu kako se glazba ne bi miješala s otkucanjima Zelenaca u deset sati i tri minute. Nakon čega je stavak nastavljen i završen. Treći, *Adagio molto cantabile*, imao je dobar izvođački hod, možda ponekad raspršen u fraziranju. U četvrtom stavku, *Finale*, briljirali su članovi Akademskog zbora Ivan Goran Kovačić (voditelj Luka Vukšić) te spomenuti solisti. Ujedinjeni umjetnički naboji svih izvođača u jasnoj stilskoj ujednačenosti rezultirali su dojmljivom izvedbom, koja se pratila u jednom dahu. Izgledalo je kao da svatko nastoji dati najbolji mogući doprinos tom gala koncertu. Beethovenova je glazba u spoju s kamenom i vedrim nebom poslala snažnu poruku. U ovogodišnjoj glazbenoj konkurenciji, koja ni po čemu nije obljetnička jer je trebala nizati gala koncerte – a ne imati samo jedan! – ova će večer možda zauzeti vodeće mjesto. A ako ne, svakako će biti u vrhu ljestvice.

SANJA DRAŽIĆ